

Manglende sammenhæng mellem behandling og betaling i høreapparatbehandling

Siden kommunalreformen har dansk høreapparatbehandling lidt under manglende sammenhæng mellem behandling og betaling. Tidligere lå både behandling, administration og betaling hos amterne, men efter kommunalreformen er denne sammenhæng ophævet, så regionerne er ansvarlige for behandlingen, mens betalingen for høreapparaterne lander hos kommunerne, der ikke har mulighed for at påvirke området. Kommunerne betaler ligeledes for tilskud til privat køb af høreapparat.

Det har skabt to sammenhængende problemer, der påvirker kommunernes økonomi og borgernes mulighed for at få den rette høreapparatbehandling.

1) Ventetid på offentlige audiologiske afdelinger øger kommunale udgifter

Før	Nu	Konsekvens
Amterne stod for behandling med høreapparat og for udbetaling af tilskud til køb af høreapparat ved privat forhandler.	Offentlig behandling:	Besparelser i regionen betyder øgede ventelister og dermed øgede udgifter i kommunerne, fordi flere borgere køber deres høreapparat ved en privat forhandler for at undgå ventetid. Kommunernes gennemsnitlige merpris for et privat købt høreapparat er på ca. 2.700 kr.
	Regionerne varetager høreapparatbehandling på de offentlige audiologiske afdelinger.	
	Regionerne betaler for lønomkostninger mv. på offentlig audiologisk afdeling.	Hvis regionerne ansætter mere personale på de audiologiske afdelinger, bliver flere borgere behandlet her. Dermed stiger regionernes udgifter, og kommunens udgifter falder.
	Kommunerne betaler for Høreapparater (i gennemsnit 3.500 kr. pr. apparat).	
	Privat køb med offentlige tilskud:	
	Kommunerne betaler for tilskud til køb af høreapparat ved privat forhandler (6.230 kr. pr. apparat).	

2) Kommunal sagsbehandlingstid forsinker behandlingen

Før:	Nu:	Konsekvens:
Amterne stod for behandling med høreapparat og for udbetaling af tilskud til køb af høreapparat ved privat forhandler. Der var ingen kommunal sagsbehandling.	Kommunerne har udgifter til høreapparater, men ingen indflydelse på behandlingen, der er styret af regionerne og afhænger af regionernes prioritering af audiologisk personale.	For at få overblik over udgifter til høreapparatbehandling har flere kommuner indført en administrativ praksis, der forsinker borgerens høreapparatbehandling.

Høreforeningen bliver jævnligt kontaktet af sagsbehandlere, der har svært ved at gennemskue reglerne på høreapparatområdet og af borgere, der oplever, at de er kommet i klemme i kommunens sagsbehandling.

I sommeren 2009 afviste Tårnby Kommune således at betale tilskud til borgere med aldersbetinget høretab. Dette blev erklæret ulovligt af Statsforvaltningen Hovedstaden, og Tårnby Kommune bøjede sig efterfølgende for afgørelsen. Lignende situationer findes i flere af landets kommuner, hvor forsinkende bureaukratiske procedurer gør processen yderligere besværlig for borgere med behov for behandling af høretab.

Også i medierne har der været debat om kommunernes udgifter, senest denne sommer, hvor flere medier med Jyllandsposten i spidsen kunne berette om kommuner, der var utilfredse med den nuværende ordning.

Høreforeningen foreslår, at høreapparatbehandlingen bliver flyttet fra kommunerne og samlet under én myndighed, så unødige administrative procedurer bliver afskaffet.